

fundet $\frac{1}{3}$ Gris for hvert 100 Svin, de have undersøgt, hvor der har været en mindre Sygdomsbakterie at finde, som ikke har været fjernet, men det ærede Medlem maa være opmærksom paa, at Køberne ved Stempelingen med 2den Klasses Stempel maa være averterede om, at det er en Vare, hvori der har været Sygdom, og hvori der endnu kan være mere eller mindre Sygdom, og som de derfor maa være forsigtige med at bruge, idet den først kan benyttes til Menneskeføde efter at være kogt eller stegt, hvis man skal være fuldstændig sikker. Vi hævde, at naar det er Tilfældet, vil Køberen til enhver Tid være klar over Faren, og saa vil en saadan Kontrol være saa fuldstændig, at det i og for sig vilde være mærkværdigt at fortsætte med Kontrol derefter. Noget andet er det med den Efterkontrol, der føres med Varer af Svin, der ere slagtede i andre mindre Virksomheder, hvor de ikke have været synede i levende Live og i slagtet Tilstand paa samme Sted, og hvor Kontrollen er udført af Kontrolører, som have mindre Forstaaelse af Undersøgelsesvirksomheden end de Kontrolører, der ere til Stede paa offentlige Slagtehus og paa Eksportslagterierne, og som, idet de ere særligt uddannede og øvede i denne Virksomhed, anderledes praktisk kunne gennemføre Kontrollen fuldt betryggende.

Det ærede Medlem talte endvidere om Spædkalve og mente, at den Slags Varer efter de sagkyndiges Paastand ikke kan siges at have nogen Næringsværdi. Jeg tror, at det ærede Medlem skal henvende sig til nogle andre sagkyndige end dem, han hidtil har søgt, thi det praktiske Livs Tarv vil i Regelen føre med sig, at uden Hensyn til Sagkundskaben lærer Folks sunde Sans dem at benytte, hvad de tro har den bedste Næringsværdi. Det er en Kendsgerning, at ude i Landet, ogsaa i Købstæderne, bliver i større eller mindre Udstrækning Kalvekød betalt med større Priser end andre Kødvarer. Hvis det ærede Medlem, naar han er sulten, køber et Stykke Kalvekød og faar sig en god Kødsuppe og derefter spiser Kødet, saa vil han uden Hensyn til de sagkyndige faa Klarhed over, at det har Næringsværdi. I den Henseende tror jeg ikke, der er Anledning for det ærede Medlem til at følge de sagkyndige.

Det ærede Medlem omtalte endvidere Trikinundersøgelsen, som han fandt var illusorisk. Her er nu at bemærke det samme som med Hensyn til 2den Klasses Kød fra offentlige Slagtehus og Eksport-

slagterier, at Kommunerne vedblivende have Ret til at foretage denne Undersøgelse. Tilbage er kun det økonomiske Spørgsmaal, om de finde Anledning til for deres egen Regning at fastholde den. Retten dertil have de forud, og det, der tages fra dem, er altsaa kun den Betaling, som erlægges derfor. Nu siger det ærede Medlem, at vi skulle ikke tage Hatten af, før vi se Herren. Det ærede Medlem nævnedes der et Hensyn overfor Udlandet. Jeg maa gøre opmærksom paa, at jeg ikke har sagt, at jeg tror, det endnu har vakt Opmærksomhed i Udlandet, men jeg mener, at hvis vi gennemføre Undersøgelsen obligatorisk for hele Landet, baade for By og for Land, vil det let vække Opmærksomhed udenfor Landets Grænser og give Anledning til den Tro, at vi her i Danmark ere meget trikinbefangte. Men da nu det ærede Medlem med Hensyn til Trikinerne fastholder dette Synspunkt, at vi ikke skulle tage Hatten af, før vi se Herren, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem i sin egen By, Randers, længe har taget Hatten af uden at se Herren. Thi efter de Oplysninger, der foreligger for os, har det ærede Medlem en stærk Tro paa, at man ogsaa i den Henseende skal vedblive at følge Skriftens Ord: Søger, saa skulle I finde! Thi nu have de i Randers i mange Aar søgt efter Trikiner uden at finde en eneste. De statistiske Oplysninger, der ere meddelte Udvalget, vise, at man i Randers har haft Trikinundersøgelse lige fra 1906, men at der ikke paa det Tidspunkt, da denne ganske nye Opgørelse blev foretaget, er fundet en eneste Trikin.

Jeg ved ikke, om det ærede Medlem senere har fundet nogen, men de statistiske Oplysninger meddele os, at man i Randers indtil Dato har søgt uden at finde, har taget Hatten af, uden at Herren endnu har meldt sig. Det ærede Medlem var jo ogsaa med ude ved Københavns Flæskehal forleden og saa de 60 unge Piger, der sad der og søgte uden at finde, gennemsøgte 100,000 Svin uden at finde en eneste Trikin. Det maa være et dræbende Arbejde for disse unge Damer, og jeg havde ogsaa det Indtryk, at de unge Piger hellere vilde se paa de unge Rigsdagsmænd, der vare med derude, end paa de Flækestumper, hvor de skulde søge efter Trikiner, for de vidste paa Forhaand, at de vilde ingen finde. Det bliver jo i og for sig noget latterligt, naar man gaar saa vidt, derfor anse vi det, som nævnt i Betænkningen, for et Spild af Tid og Penge